

عنوان مقاله:

وجود و ماهیت در دو نظام فلسفی ارسطو و فارابی

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت سینوی (مشکوه النور)، دوره 12، شماره 39 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

طاهره کمالی زاده - استادیار دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

ارسطو در بررسی مفهوم وجود پرسش از هستی را به پرسش از جوهر (اوسیا) ارجاع می دهد و جوهر را عبارت از چیستی و ماهیت می داند. هر چند در حوزه مباحث منطقی هستی و چیستی را منفک و متمایز از یکدیگر مطرح می کنند اما این تمایز را به حوزه مباحث متافیزیکی گسترش نمی دهد. اما در نظام فلسف مشایی اسلامی، تبیین و تفکیک وجود از ماهیت بدون تردید یکی از بنیادی ترین آرا و عقاید فلسفی محسوب می شود. در تاریخ فلسفه اسلامینظری تمایز متافیزیکی وجود و ماهیت را به ابن سینا نسبت می دهند، اما فارابینخستین بار تقسیم دو بخشی وجود و ماهیت را به نحو قطعی و صریح مطرح نموده است و زمین را برای ابن سینا و حکمت سینوی فراهم نموده است. وی علاوه بر تمایز منطقی بین هستی و چیستی اشیا قایل به تمایز متافیزیکی بین آنها شده این تمایز متافیزیکی را مبنای نظام مابعدالطبیعی خویش قرار داده است. از نظر فارابی وجود عرض لازم ماهیت است. این مقال مفهوم هستی و چیستی اشیا و رابطه بین آنها را به عنوان یکی از مباحث بنیادی هستی شناسی فلسفه مشاء در اندیشه فلسفی دوحکیم بزرگ مشایی ارسطو و فارابی تطبیق و بررسی می نماید.

کلمات کلیدی:

ارسطو، فارابی، وجود، ماهیت، تمایز متافیزیکی عرض لازم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/808728>

